בס"ד

יום א', ד' בניסן תש"ס (9 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

נוסדה היום, **ד' בניסן** בשנת תרל"ה(1875-5635), **מקווה ישראל** – בית ספר חקלאי ראשון, נועד להיות גם יישוב חקלאי. [יומן קק"ל]

בעת מלה"ע הראשונה, בשנת תרע"ז(1917-5677), הכריזו היום השלטונות התורכיים על **גירושם של תושבי תל-אביב –יפו** (יש לציין כי יומיים ו425- שנה לפני כן, ב-ב' ניסן 1492 [למניינם] חתם פרדיננד, מלך ספרד, את גזירת גירוש היהודים מארצו). הסברם היה שבעקבות התקדמות הצבא הבריטי בדרום הארץ ינסו הבריטים לפלוש ליפו גם דרך הים, ומשום כך יש לפנות את העיר מאזרחיה. אחרת עלולים רבים מהם להיפגע.
הגזירה נחתה על יהודים וערבים, אם כי הפלחים הורשו להשאר עד תום עונת הקציר, וערבים רבים הסתתרו בפרדסי האזור. כלפי היהודים, גילו התורכים קשיחות יתירה ודרשו מהם להתפנות לאלתר צפונה. בתל-אביב הקימו התושבים וועד הגירה, לטיפול בכל הנושאים הקשורים לפינוי אוכלוסיה גדולה, והוא זימן את נציגי המושבות בצפון הארץ, ובקש את התגייסותם למבצע. ב 1- באפריל (ט' ניסן) הודיעו התורכים, כי תוך 8 ימים (עד י"ז בחודש – חוה"מ פסח) יש לפנות את העיר. ג'מאל פשה טרח להגיע לתל-אביב וטען, באזני ראשיה, כי המצב הצבאי מחייב אותו לפנות את העיר ולהציל את תושביה מפני פגיעות. הוא ניאות להפצרות והביע נכונות לדחות את הפינוי עד לאחר חג הפסח. מושבות הגליל מיהרו להתגייס למשימה, והעמידו עגלות לסייע בפינוי.
בערב פסח, התרוקנה תל-אביב כמעט מכל תושביה ובחול-המועד עזבו האחרונים. רק קבוצת צעירים נשארה לשמור על הרכוש. רוב הגולים, מתוך אלפי העוזבים, התרכזו במושבות הגליל, בצפת ובטבריה, וגם המושבה הקטנה כפר סבא זכתה לתוספת אוכלוסין נכבדה.
גירוש תל-אביב יצר הד גדול בעולם היהודי ובעיתונות העולם, ובעקבות לחצים של דעת-הקהל הבין-לאומית על מעצמות-המרכז, עצרו התורכים את הגירוש ולא הרחיבוהו לנקודות יישוב נוספות. [אם המצב הצבאי חייב את הגירוש, איך יכלו להפסיק אותו...? , העורך]
חלק מהתושבים, שמצאו מקלט בפתח-תקוה, חזרו לבתיהם לאחר הכיבוש הבריטי של דרום הארץ בנוב' 1917. האחרים נאלצו לשהות ב"גלות" קרוב לשנה וחצי, והגיעו לבתיהם רק לאחר תבוסת התורכים בספט' 1918. [ספר המאה]

כעבור 31 שנה, בשנת תש"ח(1948-5708), הותקפה היום **שיירה להר-הצופים** המנותק, ערב מלחמת העצמאות, ע"י ערבים. נהרגו 78 אנשי "הדסה" והאוניברסיטה – רופאים, אחיות, מורים, מדענים ומלווים נוספים. [תאריכון מרכז ההסברה]
****

על **ברכת האילנות**:
ברכת הודאה זו הינה אחת מ4- הברכות הנדירות שמברכים אותן פעם בשנה בלבד. מברכים אותה בימי חודש ניסן, על ראיית עצי פרי (לפחות שניים) מלבלבים. נוסח הברכה: =ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובים ליהנות בהם בני-אדם.= כשיצאנו אתמול לברך, מצאנו עץ זית ועץ רימון בקרבה, ולפני שהתחלנו לברך, יצאו 2 נשים מבוגרות מהבית ובקשו להצטרף. "אשרי העם שככה לו..."

יום נעים (עם ציפיה לישועה בחודש הגאולה)!